

26. hét

HÁLAADÁS A KEZÜNKÉRT

(Zsoltárok 139,13)

Kezdő imádság (l. Útmutató)

A kisgyerekek szeretik az ismétlést, és örülnek annak, ha felismernek egy dallamot, egy szöveget. Ezért énekelhetjük még a *Fejem, vállam...* kezdetű ének dallamára ezt.

*Két kezemet, két lábamat,
két kezemet, két lábamat,
két kezemet, két lábamat*

Istenemnek köszönöm. ([hanganyagért kattints ide.](#))

De áttérhetünk egy már tanult énekre is.

Énekelhetjük a *Ki teremtette...?* dallamára ezt:

Ki teremtette a két kezemet, a két kezemet, a két kezemet? (2x)

Urunk, Istenünk. ([hanganyagért kattints ide.](#))

MIT TUD A KEZÜNK?

Integessünk és mondjuk: *Pā-pā!* Ha a gyermek már felismeri, várjuk meg, amíg ő is integet. Utána mondjuk ezt: *A kezünkkel integetünk!*

Simogassuk meg a gyermeket és mondjuk: *Cirōka-marōka!* Ha a gyermek már felismeri, várjuk meg, amíg ő is megsimogat minket.

Utána mondjuk ezt: *A kezünkkel simogatunk!*

Öleljük meg a gyermeket és mondjuk: *Ölelés!* Várjuk meg, megérti-e a gyermek, hogy mit mutatunk, és ő is megölel minket.

Utána mondjuk ezt: *A kezünkkel ölelünk!*

Természetesen végezhetjük ezeket a rövid kis gyakorlatokat azokkal a mozdulatokkal, amiket már megtanítottunk neki.

ÉNEK

Isten teremtette, Isten teremtette a kezemet is, a kezemet is. ([hanganyag itt.](#))
Vagy ismételjük az *Isten szeret* kezdetű éneket.

Záró imádság: Istenünk, köszönjük a kezünket. Ámen.